

A SZŐLŐBEN

(Ezelőtt: „Egy év a szőlőben“)

Havi folyóirat szőlősgazdák számára.

Megjelenik: minden hó 28-án.
Előfizetési díj: Egész évre 2 frt.

Szerkesztő és kiadótulajdonos:
CSOMOR KÁLMÁN.

„A Szőlőben“
Egy évi előfizetési díja . . . 2 frt.

Tisztelt olvasóinkhoz.

Mai számunk szétküldésével, ez évi elvállalt kötelességünknek eleget tettünk.

Egész kellemesen bucsuzunk el a múltó évtől, mert a folyó év alatt oly erős támogatást élveztünk, melynek kellemes tudatában egész bátran vállalkozuuk a jövő évre,

Kijelentjük tehát, hogy kis lapunk a jövő évben is megjelenend.

Megjelenend pedig mint eddig havonként egyszer, oly nagyságban s legalább oly tartalommal, mint eddig. Ára mint eddig egy évre két frt lesz.

Nem nagyképüsködünk, nem másolgatunk; nem szedjükvesszük össze lapunk anyagát megbizhatlan helyekről. Azon leszünk, hogy czikkeinkel az ujszőlőkulturát fejlesszük.

Irunk egyszerű mesterkéletlen magyarsággal, hogy unalmas ne legyen, hogy az egyszerűbb emberek is teljesen megértsék; s oda törekszünk, hogy gyakorlatból meritett tapasztalataink közlésével kis lapunk, a szőlészek házibarátja legyen.

Midőn ezt ígérjük, egyidejüleg azon kérelemmel fordulunk t. olvasóinkhoz, szőlész társunkhoz, méltányolják ami jóakaratu

törekvéseinket. Részesítsenek továbbra is pártfogásukban; terjesszék a jövőben is kis lapunkat, és keressenek fel bennünket becses tapasztalataikkal, cikkeikkel, kérdéseikkel. Mert csak úgy oldhatjuk meg elvált feladatunkat, hogy az anyagi támogatással a szellemi támogatás is karöltve jár.

Lapunk előfizetési díja egy évre két frt, melynek beküldését kérjük.

A szerkesztőség.

Az év végén.

Altalános szokás az embereknél, hogy az év végén sáfárkodásairól számot adnak.

Mi is követjük ezen elvet és bírálat alá vesszük azt, hogy új szőlőkultúránk a lefolyt évben mennyiben haladt rendeltetése felé.

Nincs egyetlen ágazata sem a gazdálkodásnak, mely nehezebb, göröngyösebb utakon haladna célja felé, mint az új szőlőkultúra.

Ezen nincs mit csudálkozni. Egy, minden részében egészen új térre léptünk. A régi eljárásból alig maradt meg valami. Egészen új alapokon, egészen új eljárással, mondhatni egészen új anyagokkal állunk a küzdőtéren.

Nem csoda tehát, ha a kezdet oly nehezen döcögve haladt.

Az a szőlőgazda, aki szőlőjében mindenét vesztette, ha bizalmatlan volt is az új módozatos eljárás iránt: éppen nincs mit feleltetnie csudálkozni.

De hogy ezen tartózkodást nem a tétlenség szülte, igazolja a jelen, midőn az elért fényes sikerek a szőlészeket tartózkodó állásukból kimozdították és a ténykedés terére szorították.

Ez a mai jelenség . . Ezt tapasztaltuk a lefolyt évben.

Nem fér többé szó az új szőlőkultúra jövőjéhez. Szemei előtt állnak a szőlészeknek az eddigi fényes sikerek, már látják, hogy aki előbb kezdte: már szüretel.

Ezen megnyugtató munkára intő körülmény alig hagyja érintetlenül azokat, akiknek kenyere a szőlőszet volt.

Niucs az országban oly szőlészeti vidék, ahol a kipusztult szőlők tulajdonosai az amerikai alany vagy direktermő szőlők ültetésével többé kevésbé ne foglalkoznának.

Egészen feleslegessé válik a kapacitáció. Maga az eredmény győz és serkent a munkára.

A félelem, a tartózkodás megszűnt; helyette a bizalom lépett előtérbe.

A szőlők felujításának gyakorlatai, eljárásai is mindinkább tisztulnak. Míg évekkel ezelőtt imitt-amott volt látható néhány ojtványtelep; manapság rohamosan szaporodik az ország minden részében.

Az állami és egyéb szakférfiak nem arra valók többé, hogy az ojtás módozatait bemutassák, megtanulja ezt a munkásnép egymástól. Hivatásuk inkább az, hogy szőlészeket a káros eljárásoktól óvják, hogy az alanyfajok alkalmasságának kérdését megvilágítsák; és hogy a szőlész nagy közönség között a vessző s egyéb szükséges kellékek beszerzésére a találkozási pontot képezzék.

Mindig az volt a nézetünk és be is van bizonyítva, hogy akkor megy a munkásnép vérébe az új szőlőkultúra keresztülvitele: ha ezt a népet egymástól tanulja, lesi el.

Ez ma már bekövetkezett. Csak egy félévtized s a régi szőlőkultúráról, mint voltról beszélnek; s az újat, melylyel megösmarkedtek: egészen rendes eljárásnak találják.

Ezt a haladást az év végén általánosságban konstatálhatjuk.

A lefolyt év a homoki szőlőkultúrájánál is nagy haladást tett, de az amerikai kultúrával egybe nem vethető, mert midőn a szőlésznép tudja, látja, hogy régi szőlőterületén új szőlőt képes előállítani: a homoki területekre lett vándorlásról kezdlemondani.

Az amerikai szőlőtelepítés egyik alapja: a kézben eszközölt angolpárosítás.

Ezen eljárás ez évben sok helyütt nem adott kellő sikert; mely körülmény a rendkívül tartós szárazságra vezethető vissza. Mert igaz az, hogy az ojtványnak az ojtás helyén nincs szüksége vízre, de enélkül a simán elültetett vessző nem hajt elég erős gyökérzetet. Ha silány a gyökérzet: silány a fejlődés... Ha silány a fejlődés: silány a forradás.

Ezért ez évben csakis kiváló helyeken lehet jól összeforrott s erősen kihajtott, kézben eszközölt ojtványokat találni.

Ebből a tanulság az, hogy a kézben eszközölt ojtványok oly helyeken oskoláztassanak, ahová szükség esetén vizet szállítani könnyen, azaz kevés költséggel lehet.

Az erősen kötött talajokban az idej tartós szárazságban a föld megrepedezett. Ennek következtében a levegő a repedéseken át a gyökerekhez hatolván, azok elszáradását s így az ojtvány, ha nem elveszését, de elsatnyulását vonta maga után.

Ebből az a tanulság, hogy ojtvány-oskolát tulkötött talajban rendezni nem alkalmas. Ha pedig ojtvány-oskola befogadására más talajjal nem rendelkezünk: azt homokkal keverve kell lazává tenni. Ez is egyik kelléke a sikernek. És azután ezen laza talajt is gyakran kell porhanyítani.

Aki ez évi nagy szárazságban ezt tette: kevesebb kárt szenvedett s nagyobb eredményt ért el.

Az idej eredmény a megelőző évek eredményeivel össze sem hasonlítható; hacsak azért nem, miszerint lássuk, hogy a mig a mul-

takban a siker általánosságban 40—60% között váltakozott, a lefolyt évben az átlagos siker alig tehető 25—30 %-tolira.

A helyben eszközlött ékojtások sem sikerültek úgy, mint a multban; különösen akik későn ojtuttak s akiknek szőlőjük talaja túl kötött. Azért, mert a tartós szárazságban az ojtványt takaró hantok szintén megrepedeztek.

Ebből az a tanulság, hogy aki túlkötött talajában helyben ékre ojt; a z n e s a j n á l j o n h o m o k o t b e s z e r e z n i; s m i d ő n a t ő k e é k r e b e o j t a t o t t, a z t h o m o k d o m b o c s k á v a l b e t a k a r n i.

Egy kocsi homokból 3—400 ojtványt be lehet takarni; s miután annak beszerzése és használása felette kevésbe kerül: nemcsak az évi ojtásnál fizeti ki magát, de később is, mivel a homok, az erősen kötött talajt lazítja.

Akik lehuzott fásajtásokat eszközöltek, azok csak is abban csalódtak, hogy a nagy szárazságban a lehuzott szálvesszőkön gyökök nem képződtek; különösen, ha a lehuzást nem eléggé mélyen tették. Azért tehát, aki így akar ojtani és eljáráni, az jövőre a vesszőket mélyebben huzza le.

A zöldajtásoknál csak ott van siker, ahol korán ojtottak. Ezek eléggé kifejlődtek és beértek. A késői zöldajtás legnagyobb részben gyenge maradt, mely különösen levágva, alig ér valamit. Ez azért van, mivel a túl nagy szárazságban a vesszők vegetációja is gyengébb volt. Ebből azt lehet levonni, hogy iparkodjék mindenki lehetőleg korán zölden ojtani.

Az ideai ültetések ellen általában nagy a panasz. Nemcsak sok visszamaradt, de ami kihajtott, az is gyenge fejlődésű. Ez is a szárazságnak tudható be.

Különösen a gödrökbe rakott gyökeres vesszők ellen nagy a panasz. Nem csoda, mikor a reá huzott földet az eső nem iszapolta a gyökerekhez.

Ebből az a következtetés, hogy a gyökeres vesszők különösen a kötött talajban, ha azok gödrökbe vagy árkokba ültettetnek: öszszel ültettessenek el. Mert a legtöbbször kimaradhatlan őszi esőzések avagy a téli hó vize: a földet a vesszők gyökereihez tapasztja.

Míg az ideai nagy szárazság sok kárt okozott, addig előnyös is volt, mert a peronoszpóra nem lépett fel. S megtanított bennünket arra, hogy a peronoszpóra föllépése és kártékonyága nem rendszeres, hogy az inkább a csapadékos időjárás eredménye. És hogy a rézgálicot nem feltétlenül kell a szőlőfürtjére reá fecskendezni, hogy ezzel mint csemegeszőlő értékét veszítse.

Az alanyfajokban mindig az előbbi állapot uralkodik.

Az összes nagy hangzású fajok között a Ripária-portalis a legkeresettebb.

Akik azt hiszik, hogy egyedül csak a Ripária-portalis alkalmas: n a g y o n t é v e d n e k.

Ezelőtt 3 évvel mondtam azt, hogy a kellő mélyen fordított erős földben, az összes ripáriák igen jól fejlődnek.

Van ugyan egy faj, az ugynevezett apró levelű; ez csekélyebb fejlődésű. Ha ezt kidobjuk: akkor egész felesleges a Ripária-portalisról még beszélni is.

Ezt állítom most is. Erre figyelmeztetem olvasóimat, hogy a szőlőtelepítést, esetleg a Ripária-portalis be nem szerethetése végett abban ne hagyják.

Ha ojtványszőlő táblámba látogató jön, különösen ha olyan, aki egyedül a Ripária-portalis pátrónusa, azt a kérdést szoktam hozzá intézni: legyen szives megmutatni: melyik van Ripária Portálison ojtva?

Mivel azonban minden tő korához mérten egyenlő növekedésű és egyenlő terméssel borított, benne különbség nincs: egyáltalában nem ösmerhető fel a Ripária-portalis. Azért a kérdezett sem tudja felismerni.

Azt hiszem, ezen elmondásom mindenkit meggyőz arról, nem egyedül a Portális a sikert adó.

De e mellett bizonyít az, hogy a nagy szőlőajtvány-telepek vezetőjeinek eszükbe sem jut csak Ripária-portálist szerezni be, ők egyszerűen vegyes Ripáriára ojtanak.

Példa a Paulisi nagy ojtványtelep! Ott van a híres francia Richter! De hasonlóképpen vannak az előrehaladt szőlészek.

Például nekem eszembe sem jut direkt portálist keresni az ojtáshoz. Az egy apró levelű gyenge növekedésű Ripária kivételével ojtom s ültetem mindegyiket.

Ültettem Ripária-portalis tiszta telepet is, de leginkább azért, mert ha az egész szőlész világ ezt keres: nekem is legyen eladó.

Nem azt akarom ezzel mondani, hogy a Ripária-portális nem jó; oh igen! mert dús növekedésével kiválik. Csak azt, hogy a többi Ripária is nagyon jó, leszámítva az egy apró levelű és gyenge fejlődésű Ripáriát.

A Ripária, kivéve a meszes és túl kavicsos talajokat, mindenütt beválik. Azért tehát a meszes talajokon a Szolonis ültetés kezd ujabban nagy arányt ölteni.

Különösen a lefolyt évben tapasztaltuk ezt.

Mindamellett a Szolonisszal a jelen évben sem haladtunk. Most is azt tudjuk róla, hogy igaz ugyan, miszerint a meszes, nedves talajban jól diszlik, de az is igaz, hogy ellenállósága most sem bizonyult jobbnak, mint a múlt évben.

A száraz talajban kevés ellenállóságot tanusít. Ellenben elég nedves talajban jobban ellenáll.

Mindamellett oly talajokba, hol a Ripária a mész miatt nem él meg, sok felé eszközöltek Szolonis ültetéseket.

A Szolonis tehát nem bír oly ellenálló képességgel, mint a Ripária. De meg az a hibája is van, hogy a száraz talajt nem tűri.

Ez évben kaptunk értesítést oly esetről is, hogy a Szolonis a második évben már sárgult. A terület emelkedett köves, kavicsos helyen van.

Ebből ismét csak az a tanulság, hogy ahol a talaj nem túl meszes: nem túl kavicsos, ott csak a biztos Ripáriával telepítünk.

A Rupesztris fajok iránt, szintén kezdett ez évben a nagyobb kereslet nyilvánulni.

Voltak olyanok, akik évekkal ezelőtt Rupesztrist sik, nedves talajba ültettek.

Évek multak el, s a tőke még mindig csipke bokor alakú növekedést hozott.

Tehát nagyon téved az, aki minden meggondolás nélkül, bárha Rupesztris-montikolát ültet. Igaz ugyan, hogy valamivel dusabb növekedésű, mint társai: de ez sem áll arányban a ripáriával!

Az ösmertebb alanyfajok illetően elsorolása után, a végösszegezésből azt látjuk, hogy a ripáriáé az elsőség.

Teljesen megoldva még most sincs az, hogy hát a meszes talajba milyen alanyfajokat ültessünk. Mivel hegyes borvidékünkön nagyrészen mészen gazdagok, egész odaadással kell tehát törekednünk arra, hogy a meszes talajokra valamelyest alany, vagy direkttermő fajt állapítsunk meg.

A meszes talajok két részre osztandók. Vannak száraz és vannak nedves meszes talajok.

Azt már tudjuk, hogy a nedves, meszes talajokban, a Szolonis jól diszlik. Tehát az ily helyeken jó remény fejében a Szolonis telepíthető.

Évekkel ezelőtt annak adtam kifejezést, hogy a száraz talajokban a Jaquez diszlik. Azt is mondtam, hogy a Jaquez a meszet elég jól tűri.

A lefolyt évben sem jöttem más megállapodásra. Ez évben is csak azt tapasztaltam, azért tehát emelkedett, hegyes, kövecses, esetleg meszes, száraz talajra ismét csak a Jaquezt ajánlom.

Ajánlom mint direkt termőt, mert bár apró bogyoju, de elég mennyiséget s igen jó minőségű bort ad.

Ajánlom mint alanyt, mely az ojtást igen jól fogja.

Csak hogy a Jaquez vessző, még ha gyökeres is, rendkívül nehezen áll be. Azért tehát a szaporítás is felette nehézséggel jár.

Legkönnyebben magról lehet a Jaquezt szaporítani. Ez igen szép eredményt ad, mert a gyenge palánta állandó helyére kiültetve mondhatni biztos sikert nyújt.

A Jaquez mag, ha az egyéb nemes szőlőfajok között levő tőkéről származik, sok esetben változványt ad, mely az eredeti Jaqueznál mindenesetre jobb és nemesebb s nincs kizárva, hogy ily úton egy egészen nemes ellentálló fajt fogunk nyerni.

Ezért is érdemes a Jaquezt magról szaporítani.

A Jaquez magot febrnár elején kell kis ládácskába elvetni és melegháza elhelyezni, ahol kikel, s mire az ültetés ideje elérkezik: kiültethető plántává fejiődik.

Csak hogy vigyázni kell arra, hogy a plánta nagyon meg ne nyuljék. Azért kell néha-néha a szabad levegővel érinteni.

Ennél sokkal biztosabb, ha a magot, mint a dohány plántát, ganajból készített ágyakba rakjuk. Itt kikel, megerősödik. Ez esetben kora tavasszal ültethető.

Aki a Jaquez magból lett ültetésből változvány szőlőt vár, annak előre tudomására hozzuk, hogy a magból kelt növény későn, nagyon későn 7—8 év után hoz termést.

Hogy ha azt tapasztaljuk, miszerint a kihajtott levelek a Jaquez leveleitől eltérők s különböző nemes szőlőlevél alakhoz hasonlítanak, akkor ennek megerősödött veszszejét levágjuk és azzal a ripária alanyt beojtjuk.

Igy azután a beojtás után következő évben látni fogjuk a változvány természetét.

Ha a változvány gyümölcse kielégítő, akkor ennek veszszejét a filloxera elleni a tanulmányozása céljából ki kell ültetni.

Mily szerencsés leendő az, akinek így sikerül egy csak eléggé ellenálló oly fajt előállítani, melynek gyümölcse azután kellemes és kifogástalan lesz.

Maga ezen vágy megérdemli a kísérletet.

Amelyik aztán levele alakjáról ítélve nem ígér semmit: beojtható.

Itt azonban ismételve kijelentem, hogy az így magról kelt Jaquez csak ojtásra alkalmas; mivel sokára terem.

A múlt évben a szőlész világot a Franciaországban föllépett Black-rott betegség ejtette riadalomba; ez évben azonban elcsendesült. Ugy látszik, ez is a nedves időjárás követője.

E helyett azonban jött egy újabb betegség, melyet a Franciaák Gomossa bacillairenak neveztek el.

Egyiktől mint a másiktól hazánk szőlészete még ment.

A lefolyt évről a szőlészetet illetőleg még sokat lehetne mondani, de olyat, mely zsidbasztólag hatna, egyebet semmit, mint azt, hogy ha a regale törvény nem módosítatik: az új szőlőkultúra nem fogja számadását megtalálni, mert mikor egy liter elfogyasztott bor után cirka 5 kr adót kell fizetni, ez oly sok, melyet a nagyban fogyasztó munkásnép nem bír meg, pedig a nagyban fogyasztást ezek eszközlik.

Arra számítani pedig, a mit a jobbmódu osztály fogyaszt: utolsó reménység.

Ha mégis termelünk és a regale nem változik: nem zsidrunkban, de borunkban fuladunk meg.

Azért tehát azzal végezzük évi záró cikkünket, hogy ha a honatyák az ünnepi napokra választóik között megjelennek, álljanak a szőlészek jogos követelésükkel élő és kérjék, hogy a bortermelést megülő regale-törvény módosításaért tenni kötelességüknek ösmerjék.

A szőlők dézsmaváltsága.

A filloxa által kipusztított szőlőterületek között sok van olyan, melyet máig nagyobb dézsmaváltság terhel, mint amennyit a terület ér.

Az ilyen területek tulajdonosai a múlt évben is zaklattattak a dézsmaváltság terhekért, míg végre a hátrálékok behajtása beszünttetett, s a kormány által kilátásba helyeztetett, hogy ez érdemben legközelebb egy törvényjavaslatot terjesztend az országgyűlés elé.

Az ígért javaslat elkészült, s legközelebb lesz a képviselőház elé beterjesztve, melynek szövege a következő:

1. §. Az 1883. évi XI. törv. cz. 8 §-ának a) pontja hatályon kívül helyeztetvén, helyébe rendeltetik:

A pénzügyminiszter felhatalmaztatik, hogy a szőlődezsmaváltsági tartozásnak esedékessé vált részleteiből az 1893. év végéig felszaporodott hátrálékot oly esetekben, midőn az elemi csapások vagy a filloxa vastatrix rovar pusztítása miatt a szőlő jövedelméből be nem hajtható, s annak behajtása csakis az ingatlanra vezetendő végrehajtás útján volna lehetséges, töröltethesse.

2. §. Ama volt szőlőterületek után, a melyek más ágban használatnak és a melyeknek szőlődezsmaváltság tartozása a kataszteri tiszta jövedelem arányában az 1891. évi I. törvényczikk 6. §-ának c) pontja alapján leszállítatik, az ekkép leszállított szőlődezsmaváltságtartozásra évenként teljesítendő fizetés czimén 1895. évtől kezdve az ingatlanra az új mívelési ágnak megfelelően kivetett földadó kétszeresét meghaladó összeg nem követelhető, ha ekként az egész fennálló tartozás 20 éven belül törleszthető. Abban az esetben, ha a kedvezmény igénybevétele mellett az egész fennálló tartozás 20 éven belül nem törleszthető: a szőlődezsmaváltságtartozás egy évi járuléka fejében a még fennálló tartozás egy huszadrésze fizetendő.

3. §. Az 1891. évi I. törvényczikk 6. §-ának d) pontja oda módosittatik, hogy ama szőlőterületek után, a melyeket birtokosaik fillokszera vastatrix rovar pusztítása vagy más elemi csapás következtében kiirtottak és szőlővesszővel újból beültettek, a még fennálló szőlődezsmaváltságtartozás egész összege irandó le.

Ez a kedvezmény kiterjed mindazokra a szőlőterületekre, a melyek a jelen szakaszban említett okokból kiirtatván, 1883. év január 1-től kezdve szőlővesszővel újból ültettek be.

4. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminiszter bizatik meg.

A gondozatlan ojtványok káros következményei.

Ha az értelmes gazda maga ültethetné el ojtványait, avagy maga rakhatná el az alanyokat, s az ojtást is maga eszközölhetné rajta, és állandóan maga gondozná: sok és sok károsodástól menthethetné meg magát.

Dehát a nagyobb szőlőtelepítők és az intelligensebb emberek kénytelenek reá bizni pénzüket, szőlőjüket, a vinczellérre, s ezután a napszámosokra. Kik azután részint tudatlansággal, részint tág lelkiismeretükkel leggyakrabban elszomorító kárt okoznak a gazdáknak.

Ezen körülmény az igazi akadály a szőlők felujításában; mert a tapasztalt és észlelt károk után, aki kerülheti: nem igen mer hozzáfogni az új szőlőkulturához.

A mult nyáron tett utazásom alkalmával hej be sok hibás, hanyag és káros eljárást tapasztaltam!...

Volt reá eset, midőn el-elgondolkoztam, s csak nagy elhatározás után tártam fel a gondatlanság, a könnyelműség okozta hibákat.

Hogy csak párt említsek. Egyik szőlőtulajdonos, a nála megjelent szakközlegektől azt nyerte tanácsul, hogy az ékojtás azon szárnyait, melyek az ék metszlapját felül haladták, s a forradás nem állott be; a forradás beállhatása végett vágassa le.

A vinczellér a vett utasítás után levágta a szárazakat, de oly alant s oly mélyen, hogy az ojtványok 80%-tólja alig egy kis kés élű forradáson állottak; s miután ezeket még a karóhoz sem kötötte erősen hozzá; a beállott nagyobb szeles idő alkalmával, a kis vékony forradás eltörött, s a már dúslomboszatban levő ojtvány megsemmisült.

Gondolni lehet a gazda kellemetlenségét, midőn legszebb reményét, nagy kiadását, így tette tönkre a böles (!) vinczellér.

Ugy a kész ojtványok elrakása, mint a helyben eszközölt ékojtások kivitelénél, valamint ezek gondozásánál láttam a legnagyobb károsodást.

Ezek a hibák a legjobb gazdánál is előfordulhatnak. Azért tehát ez az: amire nem lehet a szőlészt eléggé figyelmeztetni.

Az ojtványokat legtöbben oly mélyen rakják el, hogy a nemes rész a földbe jut. Ezt azzal indokolják, hogy így nem lesz magas a fejezet.

Legtöbben, midőn a Ripáriát elültették, nem állapítják meg azt, hogy ékre lesz-e ojtva?... Hanem később egyszerre csak elhatározzák magukat arra, hogy ékre ojtják.

Az ékojtásnál az alapelv az, hogy az ék az alany bütyökéig tolassék be. Legtöbb Ripária hosszú izületű, s így a második ojtásra alkalmas rügy, melybe ojtanak, mélyen van a földbe, s így már az ojtással mélyen viszik a nemes részt a földbe.

Egyik rész az elültetett ojtványt az első, sőt a második évben is gondozza: le is szedi a nemes gyökereit, de legtöbb esetben a nemes ék alsó végéből elötörött gyökeret nem vágván le: az egészszivgyökérré képződik.

Ez átveszi az ojtvány táplálásának szerepét, s így a vadalany összébb forradása, valamint fejlődése elhanyagoltatik.

A nyár folyamán, midőn ezen körülményt egynémely helyü tapasztaltam, figyelmeztettem az illető tulajdonost a mulasztásra.

Az illető, amint figyelmeztetésem után látta a nemes részeken elötörött gyökereket, alig hogy eltávoztam, hozzá fogatott azok tisztításához.

A mondottak után néhány napra az illető levelét vettem, melyben azon panaszának ad kifejezést, hogy most meg már újabb baj a filloxera lépett fel, s kezdi dézsmálni pláne az ojtványait.

Nem esvén távol tőlem az illető szőlőterület, csakhamar felkerestem, s mindjárt láttam, hogy itt nem a filloxerával van dolgunk; de az elhalás a g y ö k e r e z é s k ö v e t k e z m é n y e.

Néhány elhalt tőkét kivetetvén, tisztán látható volt, hogy a forradásnak nincs semmi nyoma, tehát a tő az európai ékből eredt gyökérről élt. A visszaesett tőkékből szintén megvizsgálván néhányat, ott meg azt tapasztaltam, hogy beállott ugyan a forradás, de a töke dus lombozata nem a ripária alanyon, de a nemes gyökereken is élt. S miután a nemes gyökerek eltávolítása után a gyenge ripária gyökérezeten nem bírta azt az összes lombozatot fenntartani, melyeket a nemes gyökérezet táplálékai is növeltek, nagyon természetes következmény volt a lombozat elsatnyulása; — később az egész töke visszaesése egy hosszú időre . . . talán örökre . . .

Ezen látottak készítették arra, hogy ez bár nem új dolog, még is szóvá tegyem; mert biztos vagyok benne, hogy alig létezik gazda, ahol az a hiba többé kevésbé elő ne forduljon. És midőn figyelembe ajánlani kívánom, hogy az ojtványok oly magasan ültetessenek, hogy azok nemes része legföllebb egy-két ujnyira essék a földbe, ugyanakkor azt is ajánlom, hogy az ojtványok gondozására a gyökéreztetést illetőleg nagy figyelem fordítsák.

A fődolog azonban az, ami tulajdonképen jelen cikkünk alapját is képezi, hogy az egy évesnél idősebb, különösen olyan ojtványok gyökéreztetését, ahol az előző évben a nemes gyökérhajtásai nem távolítottak el: kora tavasszal kell a nyitás után, a metszés előtt eszközölni.

Ha azután az elhanyagolt nemesgyökér tisztításnál úgy tapasztaljuk, hogy a forradás gyenge és a nemes gyökér, melyet eltávolítottunk erős volt; — szóval, hogy ha a töke inkább a nemes gyökérről táplálkozott, nagyon okosan cselekszünk, ha az ilyen tőkét a szerzett tapasztalat nyomán azonnal megmetszük.

Mert ha későbbre hagyjuk, ki áll jól érette, hogy a gyengén összeforrott ojtványt megismerjük? Már pedig a metszéssel az ilyen tőkénél sokat árthatunk vagy sokat használhatunk.

Például, ha az ilyen gyengén összeforrott tőkét, ha csapra metszük, nem lesz belőle semmi, mivel a gyenge forradáson át egy nagyobb lombozata tőkének megkívántató nedvet felszolgáltatni nem képes.

Míg ellenben, ha azt egészen visszametszük, akkor az agyszemekből annyit kelt életre, amennyi erővel rendelkezik. Az így működő tőkénél azután a működés fokozódik, a forradás halad s végre teljesen erőre jön.

Azoknak bűn volna direkttermő szőlőket ültetni. Mert ha több vagy kevesebb kell, hát telik ott ahol van. De egészen más mértékkel kell mérni a szőlész közönség helyzetét, azét, akinek vagyonát a filloxera tönkre tette, hitelét az élés kimerítette; s ma nem ojtvány beszerzésére, de még az alany vagy direkttermők beszerzésére is alig telik.

Ezek az emberek legnagyobb része szívesen telepítene ojtvány-szőlőt, ha volna pénze hozzá... becsülettel is megfizetné, ha adna valaki kölcsön... De hát sem pénz, se hitel...

Igaz, hogy a kormány régebben kamat nélküli és egyéb kölcsönt, de hát másra inkább tett, mint százazrek megélhetésének elősegítésére!

Ha a bold, volt kormányzó ur, egy-egy anketten pálczát nem tör az Othelló szőlő jövője felett, manapság százazrekre menne hektoja annak a bornak, mely Othelló tők... termeltek volna.

Dehát ő kimondotta, hogy a filloxera pusztításának nem áll ellent, megriadt mindenki; sokan készen beállott termő tőkéket is kiágták.

Akik azonban nem riadtak meg: ma is élvezik és pedig nagy hasznát.

Én sem vágattam ki, az idén hatodszor termett sokat, és az idén, hogy a mustjával eltud banni, oly minél jobb vörös bort életemben sem kívánok.

Hogy miként bántam el a... a jövő számban ösmertetem.

Nincs annak semmi szaga, semmi mellék ize, sőt kellemes és édeskés; s alig van ember, aki az európai szőlőfajtól megkülömböztesse.

3000 tőkéről eladtam 150 frt áru szőlőt, s lett sajtolás után 18 hektoliter borom; melynek hektoja testvér között megér 22—25 frtot. Így 3000 tőke bevétele legkevesebb 450—500 frt.

Hát melyik szőlészen nem segített volna az Otholló? Hát bizony nagy hiba volt az ugy is agyon nyomoritott szegényebb sorsu szőlészt ettől az áldott nagy termésű szőlőfajtól visszarettenteni!!! Mert ha nem is lenne állandó, mégis nagyon kifizeti magát.

A multkor is olyan könnyen odavetve olvastam, egyik szakközleményben azt, hogy az Othelló termelésre nem érdemes!

Mit mondana hozzá a tisztelt szakközeg úr, ha én meg azt vágnam vissza, hogy az ojtványt telepíteni rossz helyen nem érdemes?...

Ha azután birónak kérnék fel valakit, s megmutatnám neki az én 9 éves, az idén, mint a multban is nagy termést adott, még ez évben is is jó karban volt Othelló szőlőmet, — ha megmutatnám könyvemet, mely az idej termésű Othelló szőlő bevételeimet feltünteti; s ha bevinném a pinczébe, megmutatnám az idej termés mennyiségét, megizleltetném annak jóságát; tudom, hogy az én állításom iga-

A nyár folyamán, midőn ezen körülményt egynémely helyü tapasztaltam, figyelmeztettem az illető tulajdonost a mulasztásra.

Az illető, amint figyelmeztetésem után látta a nemes részeken elötörött gyökereket, alig hogy eltávoztam, hozzá fogatott azok tisztításához.

A mondottak után néhány napra az illető levelét vettem, melyben azon panaszának ad kifejezést, hogy most meg már újabb baj a filloxera lépett fel, s kezdi dézsmálni pláne az ojtványait.

Nem esvén távol tőlem az illető szőlőterület, csakhamar felkerestem, s mindjárt láttam, hogy itt nem a filloxerával van dolgunk; de az elhalás a g y ö k e r e z é s k ö v e t k e z m é n y e.

Néhány elhalt tőkét kivetetvén, tisztán látható volt, hogy a forradásnak nincs semmi nyoma, tehát a tő az európai ékből eredt gyökérről élt. A visszaesett tőkékből szintén megvizsgálván néhányat, ott meg azt tapasztaltam, hogy beállott ugyan a forradás, de a tőke dus lombozata nem a ripária alanyon, de a nemes gyökereken is élt. S miután a nemes gyökerek eltávolítása után a gyenge ripária gyökérezeten nem bírta azt az összes lombozatot fenntartani, melyeket a nemes gyökérezet táplálékai is növeltek, nagyon természetes következmény volt a lombozat elsatnyulása; — később az egész tőke visszaesése egy hosszú időre . . . talán örökre . . .

Ezen látottak készítették arra, hogy ez bár nem új dolog, még is szóvá tegyem; mert biztos vagyok benne, hogy alig létezik gazda, ahol az a hiba többé kevésbé elő ne forduljon. És midőn figyelembe ajánlani kívánom, hogy az ojtványok oly magasan ültetessenek, hogy azok nemes része legföllebb egy-két ujnnyira essék a földbe, ugyanakkor azt is ajánlom, hogy az ojtványok gondozására a gyökereztetést illetőleg nagy figyelem fordítsassék.

A földolog azonban az, ami tulajdonképen jelen cikkünk alapját is képezi, hogy az egy évesnél idősebb, különösen olyan ojtványok gyökereztetését, ahol az előző évben a nemes gyökérhajtásai nem távolítottak el: kora tavasszal kell a nyitás után, a metszés előtt eszközölni.

Ha azután az elhanyagolt nemesgyökér tisztításnál úgy tapasztaljuk, hogy a forradás gyenge és a nemes gyökér, melyet eltávolítottunk erős volt; — szóval, hogy ha a tőke inkább a nemes gyökérről táplálkozott, nagyon okosan cselekszünk, ha az ilyen tőkét a szerzett tapasztalat nyomán azonnal megmetszük.

Mert ha későbbre hagyjuk, ki áll jól érette, hogy a gyengén összeforrott ojtványt megismerjük? Már pedig a metszéssel az ilyen tőkénél sokat árthatunk vagy sokat használhatunk.

Például, ha az ilyen gyengén összeforrott tőkét, ha esapra metszük, nem lesz belőle semmi, mivel a gyenge forradáson át egy nagyobb lombozata tőkének megkivántató nedvet felszolgáltatni nem képes.

Míg ellenben, ha azt egészen visszametszük, akkor az agyszemekből annyit kelt életre, amennyi erővel rendelkezik. Az így működő tőkénél azután a működés fokozódik, a forradás halad s végre teljesen erőre jön.

Miután pedig kevés ojtványszőlő van, ahol a felsorolt hiba elő ne forduljon, melyet a gazda csak akkor tud meg, ha több ojtványtőkét kitisztított és saját szemeivel győződik meg a helyzetről: azért is cikkünket a gazdaközönség figyelmébe ajánljuk.

Hogy félre ne értessünk, még el kell mondanunk azt, hogy az ojtványoknak tavaszon metszés előtt való gyökerezését leginkább ott értjük, ahol a gyökértisztítás vagy nem, vagy pedig hibásan eszközöltetett.

Hangsúlyozzuk, hogy ha az ojtványoknál csak apró ugynevezett szakálgyökerek fordulnak elő, azok a nyáron át bármikor kár nélkül eltávolíthatók. Sőt nemcsak bátran lehet bármikor gyökerezni, de kell is, mivel ennek elhanyagolásából származik azon baj, melyet felsoroltunk; s melyet a tőke életére való tekintetből tavasszal kell tisztítani.

Az általunk említett tisztogatás s metszés inkább gyógyítási számba megy, melylyel a mulasztás okozta hibák gyógyíthatók.

—y.

A direkttermő szőlők.

Mikor az új szőlőkultúra életbelépett, elsősorban is direkttermő szőlők felé fordult a figyelem.

Manapság azonban hazánkban kezd elhalni az érdeklődés, a direkttermők iránt; különösen a kormányközegek mondhatni egyöntetű nyilatkozatai, kezdik őket érezhetően kiszorítani.

Nincs nehezebb dolog, mint egy szőlésznek, a kormány közegei által elfoglalt álláspont ellen sikra szállni. A szervezett testület kezében a módok oly nagyok, hogy kétszer is meg kell gondolni a végeredményt, ha sikra száll.

Dehát férfi tulajdon azoknak védeése; amiről meg van győződve. Ennek hódolok, midőn kijelentem, hogy egyáltalában helytelennek sőt károsnak találok azt, midőn a kormány sakközegei, a direkttermőkre a halálos ítéletet kimondják.

Nemzetgazdaságilag káros, mert nagyszámú szőlészt fosztanak meg, egy élvezhetendett jövedelemtől.

Nagy hiba az, ha valaki saját énjéből itéli meg más tényét. Aki helyesen akar itélni: bele kell magát találni azon helyzetbe, melyben az illető akiről szó van él.

Akik nagyobb uradalmak, vagy pláne az állam kasszájából szedik ki a ropogós bankókat, az új szőlőkulturára; akiknek nem fáj fejük, hogy honnét fedezzék a szőlőre fektetendő kiadásokat: azok egészen könnyen diskurálgatnak.

Azoknak bűn volna direkttermő szőlőket ültetni. Mert ha több vagy kevesebb kell, hát telik ott ahol van. De egészen más mértékkel kell mérni a szőlész közönség helyzetét, azét, akinek vagyonát a filloxera tönkre tette, hitelét az élés kimerítette; s ma nem ojtvány beszerzésére, de még az alany vagy direkttermők beszerzésére is alig telik.

Ezek az emberek legnagyobb része szívesen telepítene ojtvány-szőlőt, ha volna pénze hozzá... becsülettel is megfizetné, ha adna valaki kölcsön... De hát sem pénz, se hitel...

Igaz, hogy a kormány régen igéri a kamat nélküli és egyéb kölcsönt, de hát másra inkább telik, mint százezrek megélhetésének elősegítésére!

Ha a bold, volt kormánybiztos ur, egy nagy anketten pálezzát nem tör az Othelló szőlő jövője felett, manapság százezrekre menne hektoja annak a bornak, melyet Othelló tőkéken termeltek volna.

Dehát ő kimondotta, hogy a filloxera pusztításának nem áll ellent, megriadt mindenki; — sokan a kész beállított termő tőkéket is kivágták.

Akik azonban nem riadtak meg: ma is élvezik és pedig nagy hasznát.

Én sem vágattam ki, az idén hatodszor termett sokat, és az idén, hogy a mustjával eltudtam bálni, oly jó, minél jobb vörös bort életemben sem kívánok.

Hogy miként bántam el a musttal. a jövő számban ősmertetem.

Nincs annak semmi szaga, semmi mellék ize, sőt kellemes és édeskés; s alig van ember, aki az európai szőlőfajtól megkülömböztesse.

3000 tőkéről eladtam 150 frt áru szőlőt, s lett sajtolás után 18 hektoliter borom; melynek hektoja testvér között megér 22—25 frtot. Így 3000 tőke bevétele legkevesebb 450—500 frt.

Hát melyik szőlészen nem segített volna az Othelló? Hát bizony nagy hiba volt az úgy is agyon nyomorított szegényebb sorsu szőlészt ettől az áldott nagy termésű szőlőfajtól visszaretenteni!!! Mert ha nem is lenne állandó, mégis nagyon kifizeti magát.

A multkor is olyan könnyen odavetve olvastam, egyik szakközleményben azt, hogy az Othelló termelésre nem érdemes!

Mit mondana hozzá a tisztelt szakközeg úr, ha én meg azt vágnam vissza, hogy az ojtványt telepíteni rossz helyen nem érdemes?...

Ha azután birónak kérnék fel valakit, s megmutatnám neki az én 9 éves, az idén, mint a multban is nagy termést adott, még ez évben is is jó karban volt Othelló szőlőmet, — ha megmutatnám könyvemet, mely az idej termésű Othelló szőlő bevételeimet feltünteti; s ha bevinném a pinczébe, megmutatnám az idej termés mennyiségét, megizlettetném annak jóságát; tudom, hogy az én állításom iga-

Levelezés.

I.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Kipusztult szőlőm talaja emelkedett magas fekvésű, alant erősen kötött vörös agyag (vörös mocsár), emelkedettebb részén pedig vulkanikus omlékony kőzet az alja, s a termőréteg ennek omladékai. A legmagasabb részén ezelőtt négy évvel ültetett Ripária-sauvage még jól érzi magát, s így azzal szándékoztam a telepítést folytatni sőt már ültettem is ez évben; s egyszer csak azt hallom, hogy vidékünkön (Balaton vidéke) nem Ripáriát, hanem Rupestris-monticolát kell ültetni, s a Ripária-félék között is csak a Ripária-portális ér valamit, míg én az enyémet az államtól Ripária-sauvage névvel kaptam.

Tekintetes Szerkesztő ur szives utasítását kérem arra nézve, hogy mit ültessek, és hogy hol van megbízható forrás, ahol a Ripária-portális és a Rupestris-monticola beszerezhető, hogy a divó üzérkedés kijátszásainak oda ne dobassam s kísérletezésszerű költsékre megtakarított filléreimet el ne fecsérelem?

A fentebbiekre becses lapjában adandó szives válaszát kérve vagyok tisztelettel

Balaton-Henye, 1894. december 9.

ifj. Madár József.

Felelet. Ha az ön területén a négy éves ripária szépen él, hogy rövid legyen: mutasson fűgét annak, aki önt arra akarja birni, hogy más alanyt ültessen.

Ha a ripária 3—4 év alatt nem esik chlorozisba, azaz levelei nem sárgulnak meg, akkor bevált. Különben a ripária-portális és a ripária-sauvage egy kutya, csak hogy az egyik nagyobbra nő!, mint a másik.

Tessék csak egészen bátran folytatni az ültetést azzal, amivel kezdett, azután ne hallgasson a sok bölcsekedőre

II.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Mint az igen becses „Szőlőben“ cz. kis lap egyik hű olvasója vagyok bátor uraságot ismét felkeresni az itt küldött pár ojtvány-nyal, hogy bemutassam, eddig mint sikerült kis lapjában is tárgyalt amerikaiak nemes alanyra való zöld-ojtása.

Az összeforradás, úgy tapasztaltam, hogy ép oly sikeres, mint mikor vad alanyra szelidet ojtunk. Talán kifogás alá jöhetne a küldött példányoknál, hogy az alanyul szolgáló vad rész alig 40 cm. De ez onnan van, mivel a jelen évben az ojtás későn eszközöltetett, mikor már az alany majdnem egészen kinötte magát, úgy hogy az oltás 100—120 cm. magas vesszőkön eszközöltetett. A szemek ellen kis aggályom van, hogy azokat a hajtások tisztogatásakor nem

zolva látná. De feljogosítom az illető urat vagy bárkit, hogy a m o n -
d o t t a k r ó l n á l a m m e g g y ö z ö d é s t s z e r e z h e t . És
mit mondana, ha olyan ojtvány szőlőtelepre vezérelném, ahol a gazda
7--8 éve költi bele t e s t é t - l e l k é t , s a l i g v a n m é g m o s t i s
siker, sőt egyrésztében a sárgaság a chlorozis uralkodik? Sőt nincs
kizárva, hogy egypár év és az egész területen levő ojtvány elvesz,
mert a talaj meszes. Mint Nógrádmegyében is történt.

Azután, ha azt kérdezném, hogy garancia mellett minő alanyt
ajánlana a meszes talajba, hogy ott azután teljesen biztosan pros-
peráljon?

Azt hiszem, hogy a h a n g a l á b b s z á l l n a ; s a f o g a -
d á s i v i s z k e t e g i s m e g g y e n g ü l n e , h a e z a j á n l a t é r t
garantirozni kellene.

Akinek jut is marad is, hát 'csak hadd kölcsön, okosan teszi,
tegye is; — de a szőlő rögéhez ragadt szegény szőlésznek kenyér; jöve-
delem kell, s csak azután jöhet az ojtás. Ami persze azután alkal-
mas talajban m i n d e n t f e l ü l m u l .

A direkttermőkre kevés befektetés kell, 15—20 frttal kezdheti
s tovább fejlesztheti.

Hát kimeri azt állítani, hogy a Herbemont nem ad elég és
kitünő fejr bort? . . .

Hát kérdelem: miért ne lehessen azt telepíteni, mikor mint eddig
beigazoltatott alkalmas talajban eléggé ellent álló?

Avagy nem olvastuk-e már, hogy a Japuez bor hektója 40—50
frtért kelt? A francziák e tekintetben sokkal előbb állanak mint mi,
és mégis a legutóbb L y o n b a n tartott kongressuson annyian voltak
a d i r e k t t e r m ő k m e l l e t t , m i n t e l l e n e .

H á t n e m - e m e l l e t t e m b i z o n y i t ? S n e m - e a z o n
állami szakközegek ellen. akiknek akár szárazság, akár apály van,
nem fogy a jövedelmük? Akit nem illet, ne vegye magára.

Összegezve azt jegyezzük meg, hogy az új szőlőkulturába
e l s ő h e l y e n á l l a z o j t v á n y k u l t u r a ; d e e m e l l e t t
álljon a direkttermő is, mely előbb és biztosan hoz jövedelmet; mert
ha csalódás következne is be, jobban elviselhető, mint aki minden
pénzét egy kártyára teszi fel.

Azért tehát azt, aki a direkttermőket, azok között különösen az
Othellót elítéli, sok helyre, de hozzám is eljöhét. Szerezhet nálam
személyesen meggyőződést, látni fog Jaquez, Herbemont és Othelló
9 éves tőkét. Ez jobban begyőzi, mint a szóbeli és írásbeli
versengés.

Azért tehát most, midőn a telepítés felett gondolkozni van idő,
a z e l m o n d o t t a k a t e g é s z l e l k i i s m e r e t e s e n
a j á n l o m .

kíméltem, de mert csak ez az ok, ez sem veszi el bizalmamat, hogy a kísérlet sikerre nem vezethet, mert aki ilyen ojtást megkísérel, az vigyázzon erre is.

Ha akkor ojtatok, mikor az ojtás ideje éppen itt van, bizton reményelem, hogy a kísérlet teljes sikerre vezet.

Én jövőben 800-□-öles, még jókarban levő hazai szőlőmet egészen amerikaival zölden beojtatom.

Most a kedvező ősön megforgattattam vagy 3 ezer öl földet, s úgy tervezem, hogy elültetem elsőrendű sima ripária-portálissal, s azt a második évben ott helyben nyakba ojtatom. Ilyen beállítást láttam itt egy uradalomban, és felette szép eredményt értek el, holott az ojtók akkor ojtottak először amerikaiba, persze szakértő utmutatása és felügyelete mellett. Megeredt 85 % igy is.

Az én talajom magas fensik, kissé délnek lejt. Felül fekete s e humusos rész vagy 30—30 cm; azon alul sárgás, részben veres agyagos, vasas. Persze ez most fordítva van. Azonnal meghordattam forgatás után egész érett marhatrágyával.

Kérem szives értesítését, hogyha enyhe idő lesz, ültethetek-e, és hogy mivel csaknem egyenes sík a talaj, elég lesz-e 1 méter töke és sortávolság, és hogy a trágyát jó lesz-e úgy 10 cm. távolságra a venyige körül rakni, s hogy a májteros vízbe jó-e a földes trágya?

Kiváló tisztelettel

T.-Tamási.

Dr. G. B.

Felelet. A négy db ojtást vettem s azokat tanulmányozás v szőlészeknek adtam át.

Én az eredményt teljesen kielégítőnek találom.

Az azonban hiba, hogy a küldött ojtványoknál a vad Jaquez. Ezt többé ne ojtssa, mert ez kutyaliter rosszul gyöker

Olyan amerikait ojtson, amelyik a filloxerának ellen áll s kényen hajt gyökereket. Ez pedig a ripária minden faja.

Mindenesetre a nemes felső rügyére fordítson nagy, akkor ér el eredményt, ha a beojtott vad vesszőt futni ha

A fordítóit földbe, ha ékojtás alá ültet, figyeljen a vessző szakására, hogy a má

ojtás ion a egy ujnyit zöt

Egy kicsit furcsa.

„A homok filloxerája“ czim alatt egy cikket hoztam s felette napi rendre tértem, midőn hónapokkal ezelőtt a Magyar Állam című napilapban — seregeknek Ura! a fenti czimet s utána kis lapomban közzétett cikkemet szószerint olvasom, mely alatt az én vagy kis lapom neve helyett a „Gazdasági Mérnök“ áll.

Szervusz Gazdasági Mérnök mondám; talán a verseczi kútfúró Neukom szuggeszcionálta a cikkemet? De akármint történt, a Gazdasági Mérnök a cikk átvételével megtisztelt. Sebaj, hát hiszen a Mérnök rendszeresen nem szőlész-mester és így nincs miért nehezíteni, hiszen az a közönségnek iratott, azután ő is csak tovább terjesztette.

A Magyar Állam sem tett mást, neki is bocsánat és köszönet. Hiszen ott abban a nagy bureauban elég ha a gyümölcsét és levét ösmerik a szőlőnek.

Meg azután attól a komoly dolgokkal foglalkozó uraktól szép, hogy erre is kiterjed figyelmük.

Azonban egy kis hiba még is támad a kréta körül; mert a Gazdasági Mérnök egy cseppet sem sietett kijelenteni, hogy nem az ő üstöke izzadt a cikk anyagáért és irásától.

Amint így studirozom, hogy miként fogom én kipuhatolni, hogy is járhatott az én cikkem, s hol kapott más gazdát; kezembe Kassán megjelenő Szőlészeti és Borászati Lap ez évi 35-ik ... , mely lapot Mautner János ur szerkeszti.

S ime mit látok, a nevezett szerkesztő ur szintén beleszeretett embe s olvasó közönsége részére jónak látta a cikket szintén

Egy férhez menendő leánynak volna ilyen szerencséje, hogy ... nának rajta; az ugyancsak fenhordá szép barna esetleg szöke

De hát nekem ennél még kellemesebben esik azon körül-
szerkesztő ur szőlőszet' szaklapjában a ne-
felét hozta, s ... a, hogy a vége